

Mi vsi, ki čutimo iz vsega srca s to vestno, nerazrušljivo in nepremagljivo Avrojo, želimo Božji blagoslov novemu našemu vladarju, ki ima tako težka in vendar tako velika dela bodočnosti pred seboj. Bog ohrani našega cesarja Karla I.! Mi mu bomo bili pošteno avstrijsko zvestobo in bodejo s svojim srcem, pa tudi s svojo krvjo bili veličastni njegov prestol. Z isto ljubeznijo, kakor smo stali okoli pokojnega krovnega starčka, ki nas je moral zapustiti, da bi videl tako vroče zaželenega miru, isto ljubeznijo stali bomo vedno za svojega novim cesarjem. Bog ohrani in obvari naša I.!

iz najvišje dvorne službe.

Cesar je imenoval kneza Montenuovo, najvišjega dvorjanika cesarja Franca Jožefa, za svojega prvega najvišjega dvorjanika ter ga je s posebnim lastnoročnim pismom poveljal v priznanje njegovih dosedanjih zaslug in ljubeznije k velikemu križu reda sv. Štefana; za drugega najvišjega dvorjanika je imenoval cesar bivšega zunanjega ministra grofa Berchtholda, za najvišjega komornika grofa Brézvie-Lanckoronskega, za najvišjega dvornega maršala grofa Zichyja, za najvišjega konjarja kneza Palfyja ab Erdöda, za ogrskega dvornega maršala grofa Zeczena, za najvišjega lovca grofa Thun-Hohensteina in za najvišjega ceremonijarja grofa Choloniewskega-Miszko. Dunajski listi poročajo, da je cesar poveljal v službi dosedanjenega ravnatelja kabinetne pisarne barona Schiessla. Cesar je nadalje potrdil v dosedanjih službah tudi oba generalna pobočnika pokojnega vladarja, grofa Aara in barona Bolfrasja, imenoval pa ga, kakor se zahtuje, dosedanjenega predstojnika svoje komore princa Zdenka Lobkovića za tretjega generalnega pobočnika.

Visoka vojaška odlikovanja.

K.-B. Dunaj, 27. novembra. Iz vojnega poveljalnega stana poročajo: Armadni poveljni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friedrich je izdal te-le vrhovno armadno povelje:

Vojaki!

Njegovo c. in. kr. apostolsko Veličanstvo mi je podelil velik križ reda Marije Terezije ter imenoval mojega preizkušenelega sodelavca generalobersta barona Conrada za feldmaršala.

Ta izraz najvišje milosti velja Vam vsem, Vaši Vaši junaški vztrajnosti, Vašim hrabrim dejanjem v težkem boju za moč in obstoj naše drage domovine, je najvišje priznanje dosedanjih sijajnih činov armade in brodogva. Pokažimo se vredne najvišjega zaupanja, vztrajajmo in storimo svojo dolžnost tako dolgo, da bo izvojevan zmagoviti mir. Bog vam bil z nami, ostal bo z nami!

Feldmaršal nadvojvoda
Friedrich

K.-B. Dunaj, 27. novembra. Cesar Karl

V Ischlu je bilo kosilo po navadi na verandi skupno z družino; udeležile so se namreč kraljica cesarjeve hčerke princesinja Gisela in nadvojvodinja Valerija, nadvojvodinja Ella in ostali člani cesarske družine, službeni oficirji in dame. Pozimi je bilo kosilo šele ob 5. uri popoldne. Pri kosilu je jedel cesar štiri do pet jedi z dobrim tekom. Prav rad je pil nekaj bavarskega piva ali čašo bordó-vina. Po kosilu je cesar zopet delal. Predno je šel spat, jedel je cesar še kos kruha z mesom in kislo mleko.

III. Najljubša jed cesarja. — Cesar kot kadilec.

Najraje je jedel cesar dunajske močnate jedi, karote, ostrige in kavijar ter „Frankfurter“-klobasice, po katere je v neko staro dunajsko gostilno pošiljal. Paradižnikov ni maral. Prav rad je cesar kadil. Ljubljeno „virzinko“ je moral sicer že pred leti opu-

je poslal nadvojvodi Evgenu sledeče lastno-ročno pismo:

Ljubi gospod stričnik navojvoda Evgen!

V najpopolnejšem hvaležnem priznanju Vaših kot voditelja armadne fronte pred sovražnikom Mi izkazanih odličnih služb, Vas ljubega imenujem za feldmaršala.

Dunaj, 13. novembra 1916.

Karl.

Umrlega cesarja generalna adjutanta generalna polkovnika grof Paar in baron Bolfras sta dobila vojaški zaslužni križec I. razreda za vojno dekoracijo; vojni minister generalni polkovnik baron Krobotin je dobil veliki križec reda sv. Štefana; domobranska ministra generalna polkovnika baron Georgi in baron Hazai sta dobila znak posebnega cesarjevega pohvalnega priznanja. Veliki admiral Anton Haus je dobil veliki križec Leopoldovega reda za vojno dekoracijo.

Tschirschky †.

V zadnji številki že smo poročali, da je na Dunaju umrl nagle smrti velezaslužni nemški poslanik Heinrich von Tschirschky und Bögendorff. Pokojnemu državniku je v veliki meri zahvaliti prijateljsko razmerje med našo monarhijo in Nemčijo, katero je ravno v tej grozoviti vojni rodilo tako lepe uspehe.

Heinrich von Tschirschky und Bögendorff

Tschirschky bil je rojen leta 1855. Leta 1883 je kot aspirant stopil v diplomatsko službo. Od leta 1884 je deloval kot ataše v Konstantinoplu in Atenah. Pozneje je postal legacijski tajnik v Teheranu in še v jeseni istega leta poslaniški tajnik na Dunaju. Leta 1900 je bil imenovan za cesarskega poslanika v Luxemburgu, leta 1906 pa za državnega tajnika v zunanji službi. Konečno postal je nemški cesarski poslanik na Dunaju, kjer ga je sedaj smrt iztrgala njegovemu plodonosnemu delu. Spomin na tega vrliga, poštenega, zvestega nemškega državnika ostane nevenljiv.

Svetovna vojska.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 24. novembra. Uradno se danes razglašajo:

Vzhodno bojišče. Fronta nadvojvode Jožefa. Vzhodno od Orsove bil je

stiti. Ali po drugem zajutruku je kadil vedno še rad eno lahko havana-cigaro, po kosilu pa eno ali dve močnejši cigari.

IV. Cesar kot stari oče.

Kadar je cesar svoje delo izvršil, se je zabaval na lovu ali pa pri svojih vnukih. Znano je, s kako ljubeznijo so bili otroci nadvojvodinje Valerije svojemu cesarskemu starem očetu vdani. Prišli so v Schönbrunn mnogokrat v njegovo delavno sobo, ko je še delal. Cesar je dal otrokom potem papir in svinčnike, da so se sami zabavali, dokler ni bil s svojim delom gotov. Otročki so se vsedli na tepih in so pisarili ter slikali, da bi starega očeta ne motili. Kadar je imel cesar časa, se je z deco zabaval in smejal, pustil se je z njo tudi fotografirati. Ena teh fotografij je svetovno znana. Posebno veselje je imel cesar, kadar je božični večer v krogu svoje družine preživel.

sovražnik vržen. Tudi Turn-Severin je v naših rokah. Preko Craiove prodirajoče čete so dosegle reko Alt. V pokrajini Rimnik-Valcea se nasprotnik še vedno ljuto upira. — Fronta princa Leopolda. Naš letalni lajtnant Popelak bil je pri nekem poizvedovalnem poletu severno od Brody od treh ruskih bojnih letalcev napaden. Pogнал jih je v beg in jih prisilil, da so se morali za njih črtami dol spustiti.

Italijansko bojišče. Po izboljšanju skrajno neugodnega vremena zadnjega tedna se je artiljerijski boj v večih oddelkih, zlasti na kraški visoki planoti zopet pričel, brez da bi se doslej do večje ljutosti razvil.

Južno-vzhodno bojišče. V okolišču c. in k. čet nespremenjeno.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, fml.

Orsova in Turn-Severin zavzeta.

Nemško uradno poročilo od
petka.

K.-B. Berlin, 24. novembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Severno od reke Ancre je zapričel popoldne močni ogenj, ki je segal tudi na južni breg. Več napadov Angležev ni nikjer naših postojank doseglo: večinoma so se z izgubami že v našem zatornem ognju razbili.

Vzhodno bojišče. Na zapadni strani Rumunske je odpor zlomljen. Zavzeli smo Orsovo in Turn-Severin.

Balkansko bojišče. Armada pl. Mackensen. Na desnem krilu Dobrudšafronta bile so ruske sile s sunkom bolgarskih čet iz prednjega ozemlja naših postojank nazaj vržene. Ob Donavi boji. — Makedonska fronta. Med jezerom Prespa in Černo močni artiljerijski ogenj. Delni sunki sovražnika severno-zapadno od Monastirja in pri Makovi so se izjalovili.

Prvi generalkvartirmeister
Ludendorff.

Več rumunskih bataljonov odrezanih.

Avstrijsko uradno poročilo od
sobote.

K.-B. Dunaj, 25. novembra. Uradno se danes razglašajo:

Vzhodno bojišče. Fronta nadvojvode Jožefa. Severno-vzhodno od Turn-Severina se tam odrezani rumunski bataljoni še ljuto branijo. Na spodnjem Altu dosegle so nemške čete vzhodno obrežje. Severno od Rimnik-Valcea je napad naših in nemških čet zopet napredoval. Vjeli smo 3 oficirje in 800 mož. Neki sovražni napad v pokrajini od Bekasa je ostal brez-uspešen.

Italijansko bojišče. Neko močno letalno brodogve metalo je na kolodvor in sovražna taborišča od Primolana veliko število bomb z dobrim učinkom. Vsa letala

V. Cesar prijatelj otrok.

Tudi druge, tuje otroke je cesar prav iz srca ljubil. Nič ga ni bolj ganilo, kakor otroški klici: „Der Kaiser kommt!“, ki so se začuli, kadar ga je dunajska mladina v njegovi kočiji na cesti opazila. Nikdar ni bil truden, zahvaljevati se deci za njene pozdrave. V pokrajini Redtenbacha, katero si je cesar enkrat ogledal, padel je neki 4-letni deček v globočino. Cesar je šel preko 5 metrov široko skalo in prijel otroka, ki je visel na neki korenini nad prepadom. Matič otroka, neka delavčeva žena, je bila vesela, ko je čula, da je sam cesar njenemu sinčku življenje rešil.

VI. Cesar lovec.

Največje veselje je imel pokojni cesar z lovom. Bil je lovec v pravem zmislu besede, ne pa mesar. Zato je streljal najraje jelena ali pa divje koze. Oblečen je bil v zgornjo-stajerski noši z „irhastimi“ hlačami in potla-